Gesetz-Sammlung

für die

Königlichen Preußischen Staaten.

ZBIÓR PRAW

dla

Państw Królestwa Pruskiego.

№ 9.

(Nr. 3527.) Allerhöchster Erlaß vom 24. März 1852., betreffend die Verleihung der fiskalischen Vorrechte und des Rechts zur Erhebung des Chausseegeldes für die Gemeinde-Chaussee von der Coblenz-Trierer Staatsstraße in der Quint über Binsfeld, Eisenschmitt und Manderscheid bis zur Bezirksstraße in Daun.

Nachdem Ich durch Meinen Erlaß vom heutigen Tage den Bau einer Gemeinde-Chaussee von der Coblenz-Trierer Staatsstraße in der Quint über Binsfeld, Eisenschmitt und Manderscheid bis zur Bezirksstraße in Daun genehmigt habe, bestimme Ich hierdurch, daß das Recht zur Expropriation der für die Chaussee erforderlichen Grundstücke, sowie das Recht zur Entnahme der Chausseebau- und Unterhaltungs-Materialien, nach Maaßgabe der für die Staats-Chausseen geltenden Bestimmungen auf die gedachte Straße Anwendung finden sollen. Zugleich will Ich den dabei betheiligten Gemeinden der Kreise Trier, Bittburg, Wittlich und Daun das Recht zur Erhebung des Chausseegeldes nach dem für die Staats-Chausseen jedesmal geltenden Tarife verleihen. Auch sollen die dem Chausseegeld-Tarife vom 29. Februar

(Nr. 3527.) Najwyższe rozporządzenie z dn. 24. Marca 1852., tyczące się nadania praw fiskalnych i prawa do pobierania drogowego na gminnéj drodze żwirowéj od Koblenc-Trewirskiéj drogi Rządowéj w Quint przez Binsfeld, Eisenschmitt i Manderscheid aż do drogi obwodowéj w Daun.

Potwierdziwszy Mojém rozporządzeniem z d. dzisiajszego budowę gminnéj drogi żwirowéj od Koblenc-Trewirskiéj drogi Rządowéj w Quint przez Binsfeld, Eisenschmitt i Manderscheid aż do drogi obwodowéj w Daun, stanowię niniejszém, iż prawo expropryacyi potrzebnych na drogę żwirową gruntów, jako też prawo wybierania materyałów potrzebnych do budowy i utrzymywania drogi żwirowéj wedle postanowień dla Rządowych dróg żwirowych ważność mających do rzeczonéj drogi ma mieć zastósowanie Zarazem nadaję interesowanym przytém gminom powiatów Trewir, Bittburg, Wittlich i Daun prawo do pobierania drogowego wedle taryfy dla Rządowych dróg żwirowych za każdą razą ważnéj. Również dodatkowe postanowienia taryfy dro-

Ausgegeben zu Berlin den 30. April 1852.

Wydany w Berlinie dnia 30. Kwietnia 1852.

1840. angehängten Bestimmungen wegen der Chausseepolizei-Vergehen auf diese Straße Anwendung finden.

Der gegenwärtige Erlaß ist durch die Gesetz-Sammlung zur öffentlichen Kenntniß zu bringen.

Charlottenburg, den 24. März 1852.

Friedrich Wilhelm.

v. d. Heydt. v. Bodelschwingh.

An
den Minister für Handel, Gewerbe und öffentliche Arbeiten und den Finanzminister.

gowego z dnia 29. Lutego 1840. względem przekroczeń policyino-drogowych do tejże drogi zastósowanie mieć mają.

Niniejsze rozporządzenie przez Zbiór praw do publicznéj wiadomości ma być podaném.

Charlottenburg, dnia 24. Marca 1852.

Fryderyk Wilhelm.

von der Heydt. Bodelschwingh.

Do
Ministra handlu, przemysłu i robót publicznych i do Ministra finansów.

(Nr. 3528.) Bekanntmachung über den Beitritt der Fürstlich Schaumburg-Lippeschen Regierung zu dem Vertrage d. d. Gotha den 15. Juli 1851., wegen gegenseitiger Verpflichtung zur Uebernahme der Auszuweisenden. Vom 14. April 1852.

Es wird hierdurch bekannt gemacht, daß dem Vertrage zwischen Preußen und mehreren anderen Deutschen Regierungen wegen gegenseitiger Verpflichtung zur Uebernahme der Auszuweisenden vom 15. Juli v. J. (Gesetz-Sammlung de 1851. Seite 1099. ff.) in Gemäßheit des §. 15. desselben

die Fürstlich Schaumburg-Lippesche Regierung mittelst Erklärung vom 30. v. M.

in der Art beigetreten ist, daß dem Fürstenthume Schaumburg-Lippe gegenüber der gedachte Vertrag mit dem 1. Mai d. J. in Wirksamkeit tritt.

Berlin, den 14. April 1852.

Der Minister-Präsident, Minister der auswärtigen Angelegenheiten.

v. Manteuffel.

(Nr. 3528.) Obwieszczenie względem przystępu Rządu Xięstwa Schaumburg-Lippe do traktatu d. d. Gotha dnia 15. Lipca 1851. względem wzajemnego obowiązku do przyjęcia wygnańców. Z dnia 14. Kwietnia 1852.

Do traktatu pomiędzy Prusami i niektóremi innemi Rządami Niemieckiemi względem wzajemnego obowiązku do przyjęcia wygnańców z dnia 15. Lipca r. z. (Zbiór praw de 1851. str. 1099 nast.) według §. 15. takowego

Rząd Xiążęco-Schaumburg-Lippeski oświadczeniem z dnia 30. m. z.

przystąpił w téj mierze, iż na przeciwko Xięstwu Schaumburg-Lippe rzeczony traktat z dn. 1. Maja r. b. obowięzującéj nabiera mocy, co się niniejszém ogłasza.

Berlin, dnia 14. Kwietnia 1852.

Prezydent Ministerstwa, Minister spraw zagranicznych.

Manteuffel.

(Nr. 3529.) Gesetz, die Abänderung mehrerer Bestimmungen in Militair-Strafgesetzen betreffend. Vom 15. April 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen rc. rc.

verordnen, mit Zustimmung der Kammern, was folgt:

§. 1.

Wenn die Militair-Strafgesetze hinsichtlich der Beurtheilung strafbarer Handlungen auf die Allgemeinen Landesgesetze oder die Allgemeinen Strafgesetze verweisen, so treten die Vorschriften des Allgemeinen Strafgesetzbuchs für die Preußischen Staaten nach Maaßgabe der Bestimmungen des Gesetzes über die Einführung desselben vom 14. April 1851. (Gesetz-Sammlung Seite 145. ff.) an deren Stelle.

§. 2.

Militairpersonen, welche im Auslande, während sie dort in einer dienstlichen Stellung sich befinden, strafbare Handlungen begehen, werden ebenso, als ob die Handlungen in Preußen selbst begangen wären, nach Preußischen Strafgesetzen verfolgt und bestraft.

§. 3.

Wird nach der Bestimmung des Allgemeinen Strafgesetzbuchs gegen eine Person des Soldatenstandes neben der Todesstrafe der Verlust der bürgerlichen Ehre ausgesprochen, so ist damit die Ausstoßung aus dem Soldatenstande von Rechtswegen verbunden.

§. 4.

Die Verurtheilung zur Zuchthausstrafe hat die Ausstoßung aus dem Soldatenstande von Rechtswegen zur Folge.

(Nr. 3529.) Ustawa, tycząca się zmiany niektórych postanowień w militarnych prawach karnych. Z dnia 15. Kwietnia 1852.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

§. 1.

Jeżeli wojskowe ustawy karne względem osądzenia karogodnych uczynków się odwołują do powszechnych praw krajowych albo do powszechnych praw karnych, natenczas przepisy powszechnego kodexu karnego dla Państw Pruskich według postanowień ustawy względem zaprowadzenia takowego z dnia 14. Kwietnia 1851. (Zbiór praw strona 145 nast.) obowiędzującéj nabierają mocy.

§. 2.

Osoby wojskowe, które za granicą, będąc tamże w służbowém stanowisku, karogodne uczynki popełnią, zarówno według Pruskich praw karnych ścigane i karane zostaną, jak gdyby uczynki te w Prusach samych popełnione były.

§. 3.

Jeżeli według postanowienia powszechnego kodexu karnego przeciw osobie stanu żołnierskiego obok kary śmierci utrata honoru obywatelskiego we wyroku jest wyrażoną, natenczas przez to zarazem wypchnięcie ze stanu żołnierskiego z mocy prawa nastąpi.

§. 4.

Skazanie na karę domu poprawy pociąga za sobą wypchnięcie ze stanu żołnierskiego z mocy prawa.

Eine Umwandlung der Zuchthausstrafe in eine militairische Freiheitsstrafe findet in der Folge nicht mehr Statt.

§. 5.

Wird gegen eine Person des Soldatenstandes die Untersagung der Ausübung der bürgerlichen Ehrenrechte auf eine längere als dreijährige Dauer ausgesprochen, so ist damit die Entlassung aus dem Soldatenstande von Rechtswegen verbunden. Wird dagegen die Dauer dieser Strafe vom Richter nur auf drei Jahre oder weniger bemessen, so gehört der Verurtheilte während dieser Zeit zur zweiten Klasse des Soldatenstandes.

§. 6.

Mit der Verurtheilung zur Zuchthausstrafe, sowie mit der zeitigen Untersagung der Ausübung der bürgerlichen Ehrenrechte, ist die Degradation von Rechtswegen verbunden; eine Abkürzung der verwirkten Freiheitsstrafen wegen gleichzeitig eintretender Degradation findet in diesen Fällen nicht Statt.

§. 7.

Eine Umwandlung der Gefängnißstrafe und der Einschließung in eine militairische Freiheitsstrafe ist nicht zulässig, wenn der Angeschuldigte zum Stande der Beurlaubten gehört.

§. 8.

Wenn nach den gesetzlichen Bestimmungen eine bürgerliche Freiheitsstrafe in eine militairische zu verwandeln ist, oder umgekehrt, so soll folgendes Verhältniß maaßgebend sein:

1) die Zuchthausstrafe steht gleich der Baugefangenschaft;
2) die Einschließung dem Festungsarrest;
3) die Gefängnißstrafe der Festungsstrafe; es kann jedoch anstatt der Gefängnißstrafe auch auf mittlern oder gelinden Arrest, ingleichen auf Stubenarrest oder Festungsarrest erkannt werden.

Zmiana kary domu poprawy na wojskową karę wolności na przyszłość nie ma miejsca.

§. 5.

Jeżeli osobie stanu żołnierskiego wykonanie obywatelskich praw honorowych na przeszło trzy lata wyrokiem jest zakazane, natenczas zarazem dymisya ze stanu żołnierskiego z mocy prawa nastąpi. Jeżeli zaś sędzia trwanie téj kary tylko na trzy lata albo mniéj obmierzył, natenczas skazany tak długo należy do drugiéj klasy stanu żołnierskiego.

§. 6.

Ze skazaniem na karę domu poprawy, jako też z doczasowém zakazaniem wykonania obywatelskich praw honorowych degradacya z mocy prawa jest połączoną; skrócenie przewinionych kar wolności dla równocześnie nastąpionéj degradacyi w takim razie nie ma miejsca.

§. 7.

Zmiana kary więzienia i zamknięcia na wojskową karę wolności nie jest dozwoloną, jeżeli obwiniony do stanu urlopowanych należy.

§. 8.

Jeżeli według przepisów praw obywatelska kara wolności na wojskową ma być zmienioną albo odwrotnie, natenczas następujący stosunek jest miarodawczym:

1) kara domu poprawy zarówno się uważa więzieniu fortecznemu;
2) zamknięcie aresztowi fortecznemu;
3) kara więzienia karze fortecznéj; jednakowoż zamiast kary więzienia również na średni albo łagodny areszt, jako też na areszt izbowy lub areszt forteczny wyrokować można.

§. 9.

Weder bei dem Zusammentreffen mehrerer Verbrechen, noch beim Rückfalle, noch wenn sonst in den Militair-Strafgesetzen eine Verlängerung oder Verschärfung der Strafe vorgeschrieben ist, darf die Dauer der zeitigen militairischen Freiheitsstrafe den Zeitraum von zwanzig Jahren übersteigen.

§. 10.

Anstatt der durch den Erlaß vom 6. Mai 1848. (Gesetz-Sammlung Seite 167.) bereits aufgehobenen Strafe der körperlichen Züchtigung soll eine Strafe nicht mehr erkannt werden.

§. 11.

Bei Verwandlung einer Geldbuße in eine militairische Freiheitsstrafe ist nach den in dem Allgemeinen Strafgesetzbuche aufgestellten Grundsätzen (§§. 17. und 335.) zu verfahren.

Die statt einer Geldbuße eintretende militairische Freiheitsstrafe besteht mindestens in eintägigem gelinden Arrest und höchstens vierjähriger Festungsstrafe.

§. 12.

Die Strafe des Rückfalls tritt nur dann ein, wenn dasselbe Verbrechen oder Vergehen, sei es mit oder ohne erschwerende Umstände, begangen wird, und die frühere Strafe von einem Preußischen Gerichte erkannt ist. Bei Anwendung der Strafe des Rückfalls macht es keinen Unterschied, ob die frühere von einem Preußischen Gerichte erkannte Strafe eine ordentliche oder außerordentliche war, ob die Strafe vollstreckt worden ist oder nicht.

§. 13.

An die Stelle der in den Militair-Strafgesetzen enthaltenen besonderen Vorschriften über die Be-

§. 9.

Ani przy zajściu kilku zbrodni ani przy powtórném popełnieniu, ani w innym przypadku, jeżeli w militarnych prawach karnych przedłużenie albo zaostrzenie kary jest przepisaném, trwanie czasowéj wojskowéj kary wolności przeciągu czasu dwudziestu lat nie ma przechodzić.

§. 10.

W miejsce rozporządzeniem z dnia 6. Maja 1848. (Zbiór praw str. 167) już zniesionéj kary chłosty cielesnéj nie ma się więcéj na karę wyrokować.

§. 11.

Przy zmianie kary pieniężnéj na wojskową karę wolności postępuje się według zasad w powszechnym kodexie karnym ustanowionych (§§. 17. i 335.).

Zamiast kary pieniężnéj następująca wojskowa kara wolności wynosi przynajmniéj jednodniowy łagodny areszt a najwięcéj czteroletnią karę forteczną.

§. 12.

Kara za powtórne popełnienie następuje tylko natenczas, jeżeli ta sama zbrodnia albo toż same przewinienie, bądź to z uciążliwemi okolicznościami albo bez takowych, popełnioném zostało, a na uprzednią karę wyrok u sądu Pruskiego zapadł. Przy zastósowaniu kary za powtórne popełnienie nie ma różnicy, czyli uprzednia od sądu Pruskiego zawyrokowana kara była karą zwyczajną albo nadzwyczajną, czyli kara była wykonaną, lub nie.

§. 13.

W miejsce zawartych w militarnych prawach karnych przepisów szczególnych wzglę-

strafung des Landesverraths, der Körperverletzung, des Diebstahls, der Fälschung von Legitimations-Urkunden und des gewerbmäßigen Betriebes des Hazardspiels, treten die für diese Verbrechen und Vergehen ertheilten Bestimmungen des Allgemeinen Strafgesetzbuchs. Jedoch werden die §. 88. Nr. 2. und 3. und §. 89. Theil I. des Militair-Strafgesetzbuchs (Gesetz-Sammlung von 1845. Seite 452.), sowie der Kriegsartikel 61. (Gesetz-Sammlung von 1844. Seite 415.) hierdurch nicht geändert.

§. 14.

Mit der Strafe des Diebstahls nach den Bestimmungen des §. 217. des Allgemeinen Strafgesetzbuchs ist zu belegen:

1) wer Sachen des Offiziers entwendet, zu welchem er als Ordonnanz oder Bursche kommandirt ist;
2) wer seinen Kameraden, dem mit ihm aus dienstlicher Veranlassung ein gemeinschaftlicher Aufenthaltsort angewiesen ist, bestiehlt;
3) wer Gegenstände aus Lazarethen, Montirungs-Kammern, Magazinen oder Werkstätten der Truppen entwendet;
4) wer seinen Quartierwirth oder zu dessen Hausstande gehörige Personen bestiehlt;
5) wer einen Diebstahl an der Habe des Gefangenen verübt, dessen Aufbewahrung, Begleitung oder Bewachung ihm anvertraut ist;
6) wer im Wachtdienst die seiner Bewachung anvertrauten Sachen entwendet.

§. 15.

Der auf Beleidigungen von Unteroffizieren oder von Soldaten untereinander bezügliche §. 174. Theil I. des Militair-Strafgesetzbuchs findet nur auf solche Vergehungen Anwendung, welche im Sinne des §. 343. des Allgemeinen Strafgesetzbuchs als einfache Beleidigungen zu betrachten sind.

dem ukarania zdrady kraju, uszkodzenia cielesnego, kradzieży, fałszowania dokumentów legitymacyinych i procederowego sposobu gry hazardowéj, wstępują postanowienia powszechnego kodexu karnego na takie zbrodnie i przewinienia wydane, jednakowoż §. 88. Nr. 2. i 3. i §. 89. Cz. I. wojskowego kodexu karnego (Zbiór praw z roku 1845. strona 452) jako też artykuł wojenny 61. (Zbiór praw z roku 1844. strona 415) niniejszém się nie zmieniają.

§. 14.

Karą kradzieży wedle przepisów §. 217. powszechnego kodexu karnego ma być karanym:

1) kto rzeczy oficera zemknie, do którego jako ordonans albo sługa jest komenderowanym;
2) kto towarzysza swego, któremu razem z nim ze służbowych względów spólne miejsce pobytu jest nakazaném, okradzie;
3) kto przedmioty z lazaretów, składów mundurowych, magazynów albo warsztatów wojskowych ustroni;
4) kto swego gospodarza na kwaterze, albo należące do tegoż domu osoby okradzie;
5) kto kradzież na rzeczach więźnia popełni, którego przechowanie, towarzyszenie albo dozorowanie mu jest poruczoném;
6) kto w służbie na warcie poruczone swemu dozorowi rzeczy ustroni.

§. 15.

Znieważeń podoficerów albo żołnierzy pomiędzy sobą dotyczący się §. 174. Cz. I. wojskowego kodexu karnego znajduje tylko do takich przewinień zastósowanie, które w pojęciu §. 343. powszechnego kodexu karnego jako pojedyncze znieważenia uważane być mają.

§. 16.

Die Civilgerichte haben gegen die zum Beurlaubtenstande gehörigen Militairpersonen nicht mehr auf Militairstrafen zu erkennen.

§. 17.

Alle diesem Gesetze entgegenstehenden gesetzlichen Bestimmungen sind aufgehoben.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Potsdam, den 15. April 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

§. 16.

Sądy cywilne przeciwko osobom wojskowym należącym do stanu urlopowanych na kary wojskowe w przyszłości nie mają wyrokować.

§. 17.

Wszystkie niniejszéj ustawie przeciwne postanowienia prawne znoszą się.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan w Poczdamie, dnia 15. Kwietnia 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

(Nr. 3530.) Gesetz, betreffend die Kosten des gerichtlichen Verfahrens in den nach der Gemeinheitstheilungs-Ordnung zu behandelnden Theilungen und Ablösungen in den Landestheilen des linken Rheinufers. Vom 21. April 1852.

Wir Friedrich Wilhelm, von Gottes Gnaden, König von Preußen rc. rc.

verordnen, mit Zustimmung der Kammern, was folgt:

Die Kosten und Gebühren für das gerichtliche Verfahren in den nach der Gemeinheitstheilungs-Ordnung vom 19. Mai 1851. zu behandelnden Theilungen und Ablösungen in den Landestheilen des linken Rheinufers sollen nach folgenden Bestimmungen angesetzt und erhoben werden.

(Nr. 3530.) Ustawa, tycząca się kosztów postępowania sądowego w podziałach i abluicyach, które wedle ordynacyi podziału spólności obrabiane być mają, w położonych na lewym brzegu Renu częściach kraju. Z dnia 21. Kwietnia 1852.

My Fryderyk Wilhelm, z Bożéj łaski, Król Pruski i t. d.

stanowimy, z przyzwoleniem Izb, co następuje:

Koszta i należytości za sądowe postępowanie w podziałach i abluicyach, które wedle ordynacyi podziału spólności z dnia 19. Maja 1851. w częściach kraju położonych na lewym brzegu Renu obrabiane być mają, wedle następujących postanowień umieszczone i pobierane zostaną.

Artikel 1.

Die Gerichtsvollzieher erhalten:

1) für die Zustellung der Klage an den Gemeinde-Vorsteher (§. 30. Nr. 1. des Gesetzes vom 19. Mai 1851.), ingleichen für die Zustellung der Anzeige und Aufforderung, betreffend den angefertigten Theilungs- oder Ablösungsplan an den Gemeinde-Vorsteher (§. 47. Absatz 2.) .... 16 Sgr. — Pf.
für die Abschrift .... 4 = — =

2) für Einholung der Bescheinigung des Gemeinde-Vorstehers über die durch ihn veranlaßte Verkündigung der Klage (§. 30. Nr. 1.) oder der Anzeige und Aufforderung (§. 47.) .... 4 = — =

3) für das Protokoll über Anheftung der Klage (§. 30. Nr. 2.), ingleichen für das Protokoll über Anheftung der Anzeige und Aufforderung, betreffend den angefertigten Plan (§. 47.) .... 16 = — =
für Einholung der Beglaubigung des Protokolls durch den Gemeinde-Vorsteher .... 4 = — =
für jede angeheftete Abschrift 4 = — =

4) für die Anzeige über Hinterlegung des Planes mit Aufforderung an die Parteien, welche keinen Anwalt bestellt haben (§. 47. Absatz 1.) ... 10 = — =
für jede Abschrift .... 2 = 6 =

Hinsichtlich der Reisekosten, sowie aller vorstehend nicht aufgeführten Akte der Gerichtsvollzieher, kommt die Gebührentaxe vom 29. März 1851. zur Anwendung

Bei der Klage (§§. 28 — 30.) wird weder Abschrift von Beweisstücken, auf welche sich die-

Artykuł 1.

Wykonawcy sądowi pobierają:

1) za wręczenie skargi przełożonemu gminy (§. 30. Nr. 1. ustawy z dnia 19. Maja 1851.) również za wręczenie doniesienia i zapozwu, dotyczącego się wygotowanego planu podziału i abluicyi, przełożonemu gminy (§. 47. Oddział 2.) . . 16 sgr. — fen.
za kopię .... 4 » — »

2) za zasięgnienie poświadczenia przełożonego gminy względem uskutecznionego przez niego ogłoszenia skargi (§. 30. Nr. 1.) albo doniesienia i zapozwania (§. 47.). 4 » — »

3) za protokuł względem przybicia skargi (§. 30. Nr. 2.), również za protokuł względem przybicia doniesienia i zapozwu, dotyczący się wygotowanego planu (§. 47.) 16 » — »
za zasięgnienie uwierzytelnienia protokułu przez przełożonego gminy .... 4 » — »
za każdą przybitą kopię . . . 4 » — »

4) za doniesienie względem złożenia planu ze zapozwaniem stron, które żadnego obrońca nie stawiły (§. 47. Oddział 1.) .... 10 » — »
za każdą kopię .... 2 » 6 »

Co do kosztów podróży, jako też wszystkich powyżej nie wymienionych czynności wykonawców sądowych, taxa należytości z dnia 29. Marca 1851. zastósowanie znajduje.

Do skargi §§. 28—30. nie dołącza się ani kopia dowodów, na których takowa się uza-

selbe gründet, noch Abschrift des Protokolls über den Mangel der Einigung im Vorverfahren zugestellt.

Artikel 2.

Die Gerichtsschreiber-Gebühren sind, wie in ordinairen Sachen, jedoch nur insoweit zu entrichten, als sie Emolumente der Gerichtsschreiber sind.

Der für den Staat bestimmte Antheil der Gerichtsschreiber-Gebühren wird nicht erhoben.

Die Gerichtsschreiber erhalten:

für die Protokolle in den Terminen vor dem Kommissar (§. 34. und folgende des Gesetzes vom 19. Mai 1851.) und für den Theilungs- oder Ablösungsplan des Kommissars (§. 46.) eine Einschreibungs-Gebühr von 1 Groschen für jedes Blatt von 30 Zeilen auf der Seite.

In dem Theilungs- oder Ablösungsplan müssen Namen, Stand und Wohnort aller Parteien aufgenommen werden. Wenn das Verfahren auf dem Wege der öffentlichen Bekanntmachungen stattgefunden hat (§. 55.), so muß dies in dem Theilungs- oder Ablösungsplane erwähnt werden.

Bei Hinterlegungen dürfen Gerichtsschreiber-Gebühren nicht erhoben werden.

Artikel 3.

Die Akte, Vakationen und Bemühungen der Anwälte, welche in dem durch das Gesetz vom 19. Mai 1851. vorgeschriebenen Verfahren erforderlich sind, werden nach dem gegenwärtig geltenden Kostentarif für ordinaire Sachen in Gemäßheit der Dekrete vom 16. Februar 1807. berechnet, insofern sie in diesem Tarif ausdrücklich bezeichnet und tarirt sind und in dem Folgenden keine Abänderung festgesetzt ist.

Artikel 4.

Der Anwalt erhält:

1) für die Rekursschrift von einem abweisenden Bescheide der Regierung an die Rathskammer (§§. 2. und 7. des Gesetzes vom 19. Mai 1851.): die Gebühr des Artikels 78. des Tarifs vom 16. Februar 1807.;

sadnia, ani kopia protokułu względem braku pojednania w postępowaniu przygotowawczém.

Artykuł 2.

Należytości pisarzy sądowych, równie jak w zwyczajnych sprawach, jednakowoż tylko tak dalece się opłacają, o ile są emolumentami pisarzy sądowych.

Ustanowiony dla Rządu udział przy należytościach pisarzy sądowych pobieranym nie zostanie.

Pisarze sądowi pobierają:

za protokuły w terminach przed komisarzem (§. 34. i następujące ustawy z dn. 19. Maja 1851.) i za plan podziału albo abluicyi komisarza (§. 46.) jako należytość za wpisanie 1 grosz za każdą kartę 30 wierszy na stronie.

W planie podziału albo abluicyi nazwiska, stan i miejsce pomieszkania wszystkich stron wymienione być muszą. Jeżeli postępowanie w drodze publicznych obwieszczeń nastąpiło (§. 55.) natenczas to w planie podziału i abluicyi wyrażoném być musi.

Przy złożeniach nie wolno pobierać należytości pisarzy sądowych.

Artykuł 3.

Akta, wakacye i czynności obrońców, które w przepisaném ustawą z dnia 19. Maja 1851. postępowaniu są potrzebne, rachują się wedle taryfy kosztów obecnie ważność mającéj dla spraw zwyczajnych stósownie do dekretów z dnia 16. Lutego 1807., o ile w téj taryfie wyraźnie są oznaczone i taxowane i w tém co następuje żadna odmiana nie jest ustanowioną.

Artykuł 4.

Obrońca pobiera:

1) za pismo rekursowe od rezolucyi oddalającéj Regencyi do Izby obradczéj (§§. 2. i 7. ustawy z dnia 19. Maja 1851.) należytości Art. 78. taryfy z dnia 16. Lutego 1807.;

2) für die Veröffentlichung der Klage (§. 30. Nr. 3.) im Ganzen, — ingleichen für die Veröffentlichung der Anzeige und Aufforderung, betreffend die Hinterlegung des Planes (§. 47.), im Ganzen, — die Gebühr des Art. 92. Nr. 28. des gedachten Tarifs.

Die Einrückungskosten werden als baare Auslagen vergütet;

3) für jeden gemäß Artikel 70. 71. und 33. des Dekrets vom 30. März 1808. den übrigen Anwälten zugestellten und hinterlegten Antrag: die Gebühr des Artikels 72. des gedachten Tarifs;

Der Antrag wird niemals höher als zu drei Blättern gerechnet;

4) für den mündlichen Vortrag vor dem Urtheile: die Gebühr des Art. 80. des gedachten Tarifs;

5) für das Gesuch an den Kommissar oder an den Notar um Termin-Bestimmung (§§. 32. 38. und folgende, §. 53.): die Gebühr des Art. 76. des gedachten Tarifs;

6) für die Mittheilung einer Termin-Bestimmung des Kommissars oder des Notars (§§. 33. 38. und folgende, §§. 41. 42. 45. 50. und 53.), oder einer Verfügung des Kommissars (§§. 45. und 50.) durch Akt von Anwalt zu Anwalt: die Gebühr des Art. 70. des gedachten Tarifs;

7) für die Vakationen in den Terminen vor dem Kommissar oder vor dem Notar oder bei den Verrichtungen der Sachverständigen (§§. 34. 35. 36. 41. 42. 44. und 53.): die Gebühr des Art. 92. Nr. 37. des gedachten Tarifs;

8) für die Vakation, um bei der Vereidung der Sachverständigen zugegen zu sein (§. 43.): die Gebühr des Art. 91. des gedachten Tarifs.

Die in den beiden vorigen Nummern 7. und 8. aufgeführten Vakationen werden von der Partei bezahlt, welche den Beistand des Anwaltes in den Terminen begehrt hat;

9) für die Einsicht der Akten auf dem Sekretariate, wenn die streitenden Theile in die

2) za publiczne obwieszczenie skargi (§. 30. Nr. 3.) w ogóle, — również za publiczne obwieszczenie doniesienia i zapozwania, dotyczącego się złożenia planu (§. 47.) w ogóle, — należytości Art. 92. Nr. 28. wymienionéj taryfy.

Koszta insercyi jako wydatki gotowe wynagrodzone zostaną;

3) za każdy wedle Art. 70. 71. i 33. dekretu z dnia 30. Marca 1808. drugim obrońcom dostawiony i złożony wniosek: należytość Art. 72. wymienionéj taryfy.

Wniosek nigdy wyżéj jak po trzy karty się nie rachuje;

4) za ustne przedstawienie przed wyrokiem: należytość Art. 80. wymienionéj taryfy;

5) za wniosek do komisarza albo do notaryusza o wyznaczenie terminu (§§. 32. 38. i nast., §. 53.): należytość Art. 76. wymienionéj taryfy;

6) za zakomunikowanie wyznaczonego terminu komisarza albo notaryusza (§§. 33. 38. i nast., §§. 41. 42. 45. 50. i 53.), albo rozporządzenia komisarza (§§. 45. i 50.) przez akt od obrońcy do obrońcy: należytość Art. 70. wymienionéj taryfy;

7) za wakacye w terminach przed komisarzem albo przed notaryuszem albo przy czynnościach znawców (§§. 34. 35. 36. 41. 42. 44. i 53.): należytość Art. 92. Nr. 37. wymienionéj taryfy;

8) za wakacyę, aby być przytomnym przy złożeniu przysięgi ze strony znawców (§. 43.) należytość Art. 91. wymienionéj taryfy.

Wymienione w powyższych dwóch numerach 7. i 8. wakacye od strony zapłacone będą, która pomocy obrońcy w terminach żądała;

9) za przeględywanie akt na sekretaryacie, jeżeli sporne strony są przekazane do po-

Sitzung verwiesen sind (§. 36.): die Gebühr des Art. 91. des gedachten Tarifs;

10) für das Gesuch, durch welches nach dem Schlusse des Termins zur Feststellung der Rechte der Parteien ein Betheiligter in den Prozeß tritt (§. 41.), oder ein Zwischenpunkt beantragt wird (§. 42.): die Gebühr des Art. 75. des gedachten Tarifs.

In beiden Fällen (§§. 41. und 42.) muß das Gesuch den übrigen Anwälten zugestellt werden. Das Gesuch wird niemals höher als zu drei Blättern gerechnet;

11) für die Entnehmung der Kopie des Plans und der Karte vom Sekretariate, die Hinterlegung derselben bei dem Vorsteher der Gemeinde und die Zurücknahme der Kopie, auf welcher die Hinterlegung und deren Dauer von dem Gemeinde-Vorsteher bescheinigt ist (§. 46.): alles zusammen die Gebühr des Art. 92. Nr. 28. des gedachten Tarifs;

12) für die Anzeige über Hinterlegung des Plans an die übrigen Anwälte, mit Aufforderung, Einsicht zu nehmen (§. 47.): die Gebühr des Art. 134. Nr. 1. 2. des gedachten Tarifs;

13) für die Einsicht des Plans (§. 47.): die Gebühr des Art. 91. des gedachten Tarifs; wenn Einspruch gemacht wird, für Einsicht des Plans und Einspruchs-Akt (§§. 48. und 49.): im Ganzen das Doppelte dieser Gebühr;

14) für die Vakation, um statt der nicht erschienenen Parteien die Loosung vorzunehmen (§. 54.): die Gebühr des Art. 92. Nr. 37. des gedachten Tarifs.

Dieselbe Gebühr erhält ein beauftragter Sekretair oder dritter Unbetheiligter. Die Gebühr gehört zu den Kosten der Betreibung;

15) für das Gesuch an die Rathskammer um Ersetzung des Kommissars oder Notars (§. 56.): die Gebühr des Art. 76. des gedachten Tarifs;

16) für die Aufforderung des säumigen Anwalts des Klägers (§. 59.): die Gebühr des Art. 70. des gedachten Tarifs;

siedzenia (§. 36.): należytości Art. 91. taryfy z dnia 16. Lutego 1807.;

10) za suplikę, w której po ukończeniu terminu celem ustanowienia praw stron interesent do procesu przystępuje (§. 41.), albo o punkt incydencyiny wniosek zaniesionym będzie (§. 42.): należytość Art. 75. wymienionéj taryfy.

W obuch razach (§§. 41. i 42.) suplika drugim obrońcom dostawioną być musi. Suplika nigdy wyżéj jak na trzy karty się nie rachuje;

11) za udzielenie kopii planu i mapy od sekretaryatu, złożenie takowéj u przełożonego gminy i zwrócenie kopii, na któréj złożenie i trwanie od przełożonego gminy jest poświadczoném (§. 46.): wszystko razem należytości Art. 92. Nr. 28. wymienionéj taryfy;

12) za doniesienie względem złożenia planu drugim obrońcom, ze zapozwaniem do przeględywania (§. 47.): należytości Art. 134. Nr. 1. 2. wymienionéj taryfy;

13) za przeględywanie planu (§. 47.): należytości Art. 91. wymienionéj taryfy; jeżeli protestacya zaniesioną zostanie, za przeględywanie planu i akt protestacyi (§§. 48. i 49.): w ogóle podwójne tejże należytości;

14) za wakacyę, aby zamiast nieobecnych stron wylosowanie przedsięwziąść (§. 54.): należytości Art. 92. Nr. 37. wymienionéj taryfy.

Też same należytości pobiera sekretarz mający zlecenie albo trzecia osoba nie mająca przytém żadnego udziału. Należytości należą do kosztów postępowania;

15) za wniosek do Izby obradczéj o mianowanie innego komisarza albo notaryusza (§. 56.): należytości Art. 76. wymienionéj taryfy;

16) za wezwanie zwłocznego obrońcy powoda (§. 59.): należytości Art. 70. wymienionéj taryfy;

17) für das Gesuch, um in das Recht zur Betreibung eingesetzt zu werden, nebst Einreichung desselben an die Rathskammer (§. 59.): die Gebühr des Art. 138. des gedachten Tarifs;

für die Zustellung des Gesuchs an den betreibenden Theil durch Akt von Anwalt zu Anwalt: die Gebühr des Art. 139. Nr. 2. 3.

für den Akt, die Antwort enthaltend, welcher innerhalb drei Tagen nach Zustellung des Gesuches der Rathskammer eingereicht und dem Gegner in Abschrift mitgetheilt werden muß: die Gebühr des Art. 139. Nr. 4. 5. des gedachten Tarifs.

Artikel 5.

Es kommen nicht in Rechnung:

1) Honorar von Advokaten;
2) Mittheilung an das öffentliche Ministerium;
3) Mittheilung oder Rücknahme von Prozeß-Stücken von Anwalt zu Anwalt unmittelbar oder durch das Sekretariat (Art. 91. des Tarifs vom 16. Februar 1807);
4) der Anwalts-Akt, durch welchen das in §. 40. des Gesetzes vom 19. Mai 1851. vorgesehene Verlangen eines Beklagten außer dem Akt der Anwalts-Bestellung angebracht wird;
5) Bittschriften oder Denkschriften zur Rechtfertigung, Beantwortung oder Widerlegung;
6) das Pauschquantum des Art. 145. des Tarifs vom 16. Februar 1807. für Porto.

Das verlegte Porto, sowie die sonstigen baaren Auslagen, werden auf Nachweisung liquidirt;

7) die Protokolle in den Terminen vor dem Kommissar, die Protokolle und das Gutachten der Sachverständigen, sowie der Theilungs- und Ablösungsplan, werden nicht zugestellt. Wenn eine Partei Ausfertigungen derselben oder Auszüge aus ihnen verlangt, so werden ihr solche von dem Sekretariate auf ihre Kosten ertheilt.

Artikel 6.

Die Sachverständigen erhalten für jede Vakation bei ihren Verrichtungen 24 Sgr. Außerdem

17) za wniosek, aby mieć prawo do postępowania, wraz z dostawieniem takowego do Izby obradczéj (§. 59.): należytości Art. 138. wymienionéj taryfy;

za dostawienie wniosku stronie postępowanie prowadzącéj aktem od obrońcy do obrońcy: należytości Art. 139. Nr. 2. 3.;

za akt zawierający odpowiedź, który w przeciągu trzech dni po dostawieniu wniosku Izbie obradczéj wręczonym a stronie przeciwnéj w kopii zakomunikowanym być musi: należytości Art. 139. Nr. 4. 5. wymienionéj taryfy.

Artykuł 5.

Obrachowaném nie będzie:

1) honoraryum adwokatów;
2) doniesienie publicznemu Ministerstwu;
3) zakomunikowanie albo cofnięcie pism procesowych od obrońcy do obrońcy bezpośrednio albo przez sekretaryat (Art. 91. taryfy z dnia 16. Lutego 1807.);
4) akt obrońcy, przez któren przewidziane w §. 40. ustawy z dnia 19. Maja 1851. żądanie oskarzonego prócz aktu mianowania obrońcy zaniesioném będzie;
5) supliki albo pro memoria celem uzasadnienia odpowiedzi albo refutacyi;
6) kwota awersyonalna Art. 145. taryfy z dnia 16. Lutego 1807. za portoryum.

Wydane portoryum, jako też inne gotowe wydatki wedle wykazu likwidowane będą;

7) protokuły w terminach przed komisarzem, protokuły i sprawozdanie znawców, jako też plan podziału i abluicyi, dostawione nie będą. Jeżeli strona wygotowań takowych lub wyciągów z nich żąda, natenczas sekretaryat takowe na jéj koszta udziela.

Artykuł 6.

Znawcy pobierają za każdą wakacyę przy swoich czynnościach 24 sgr. Prócz tego do-

wird ihnen für die Eidesleistung eine Vakation und für die Hinterlegung des Gutachtens auf dem Sekretariate des Landgerichts ebenfalls eine Vakation zugebilligt.

Die Vakation wird zu drei Stunden und jede angefangene Vakation für eine vollendete gerechnet. An einem Tage dürfen nicht mehr als drei Vakationen gerechnet werden.

Wenn der Wohnort der Sachverständigen über eine halbe Meile von dem Orte der Verrichtungen entfernt ist, so erhalten sie ferner Reise- und Zehrungskosten zu 20 Silbergroschen für jede Meile der Hinreise sowohl als der Rückreise.

Sind die Sachverständigen öffentliche Beamten oder auf besondere Remuneration angewiesene Techniker, so müssen ihnen, wenn sie dies statt obiger Taxe verlangen, die nach ihren Dienst-Instruktionen oder den sonstigen besonderen Festsetzungen zuständigen Vergütigungen, in deren Ermangelung aber Diäten und Reisekosten nach den im Regulativ vom 28. Juni 1825. und dem Erlasse vom 10. Juni 1848. bestimmten, auf ihr Dienstverhältniß anwendbaren Sätzen angewiesen werden. Wenn sich unter den Sachverständigen ein Feldmesser befindet, so erhält derselbe seine Remuneration nach dem Kosten-Regulativ vom 25. April 1836. und der dazu gehörigen Instruktion vom 16. Juni 1836. (Gesetz-Sammlung 1836. S. 287.); es müssen ihm aber auf sein Verlangen die auf Diäten auszuführenden Arbeiten gleich anderen Sachverständigen nach Vakationen vergütet werden.

Artikel 7.

Die drei Sachverständigen (§. 35. des Gesetzes vom 19. Mai 1851.) bestehen in der Regel aus zwei Taxatoren und einem Feldmesser. Wenn es in außergewöhnlichen Fällen angemessen erscheint, daß drei Taxatoren ernannt werden, so kann der Kommissar, außer diesen drei Sachverständigen, einen oder mehrere vereidete Feldmesser zur Vornahme der Vermessungen besonders bestimmen und denselben die Gebühren nach den bestehenden Taxen anweisen.

zwala im się za przysięgę wakacya i za złożenie sprawozdania na sekretaryacie sądu ziemiańskiego również wakacya.

Wakacya rachuje się po trzy godziny i każda zaczęta wakacya za ukończoną. W jednym dniu nie wolno więcéj jak trzy wakacye rachować.

Jeżeli miejsce pomieszkania znawców daléj, jak pół mili od miejsca czynności jest odległém, natenczas prócz tego pobierają koszta podróży i strawne po 20 srebrnych groszy za każdą milę podróży jako też na powrót.

Jeżeli znawcy są publicznymi urzędnikami albo na szczególną remuneracyę wskazani technikowie, natenczas, jeżeli tego zamiast powyższéj taxy żądają, wedle instrukcyi służbowych albo innych szczególnych ustanowień należące im się wynagrodzenia, w braku takowych zaś dyety i koszta podróży według pozycyi w regulaminie z dnia 28. Czerwca 1825. i rozporządzenia z dnia 10. Czerwca 1848. ustanowionych do ich służby zastósowanych, przekazane być muszą. Jeżeli pomiędzy znawcami geometr się znajduje, natenczas takowy swoją remuneracyą według regulaminu kosztów z d. 25. Kwietnia 1836. i należącéj do takowego instrukcyi z dnia 16. Czerwca 1836. (Zbiór praw 1836. str. 287) pobiera, jednakowoż takowemu na żądanie prace, które na dyety ma wykonać, zarówno innym znawcom według wakacyi wynagradzane być muszą.

Artykuł 7.

Ci trzéj znawcy (§. 35. ustawy z dnia 19. Maja 1851.) składają się zazwyczaj z dwóch taxatorów i jednego geometra. Jeżeli w nadzwyczajnych przypadkach stósowném się zdaje, iż trzy taxatorowie mianowani będą, natenczas komisarz prócz tych trzech znawców jednego albo kilku przysięgłych geometrów do przedsięwzięcia rozmiarów z osobna mianować i takowym należytości według tax istnących przekazać może.

Der Kommissar hat die Entschädigung der Sachverständigen festzustellen und die Ansätze herabzusetzen, wenn sie übermäßig erscheinen.

Die Liquidationen der Feldmesser über geometrische Arbeiten sind vor der Festsetzung von der Bezirks-Regierung zu revidiren.

Artikel 8.

Wenn die Termine vor dem Kommissar an einem Orte stattfinden, welcher über eine Viertelmeile von dem Sitze des Gerichts entfernt ist, so erhalten der Kommissar und der Gerichtsschreiber Diäten und Reisekosten nach den Bestimmungen des Regulativs vom 28. Juni 1825. und des Erlasses vom 10. Juni 1848.

Wenn für Termine Diäten und Reisekosten bezogen werden, so erhält der Gerichtsschreiber für die in denselben aufgenommenen Protokolle keine Einschreibungs-Gebühr.

Artikel 9.

Der Kommissar kann vor Anberaumung des Termins zur Feststellung der Rechte der Parteien (§. 32.) einen angemessenen Vorschuß zur Deckung der Diäten und Reisekosten des Kommissars und des Gerichtsschreibers, der Entschädigungen der Sachverständigen und Feldmesser und der Gerichtsschreiber-Gebühren, soweit sie zur Betreibung des Verfahrens erforderlich erscheinen, arbitriren und die Hinterlegung des Vorschusses durch den betreibenden Theil in einer von dem Sekretariate dem Anwalte desselben mitzutheilenden Verfügung verordnen.

Der Kommissar kann bis dahin, daß der Verfügung nachgekommen ist, mit der Termin-Bestimmung anstehen. Er kann auch im Laufe des Verfahrens die Hinterlegung eines Vorschusses, oder, wenn derselbe erschöpft ist, die Erneuerung desselben verordnen, und bis dahin, daß solche geschehen, das Verfahren abbrechen.

Die Hinterlegung des Vorschusses geschieht bei der Regierungs-Hauptkasse, oder, wenn solche sich am Sitze des Gerichtes nicht befindet, bei einer von der Regierung dazu bestimmten Steuer-Kasse. Die Kasse hat den Kommissar von der Hinterlegung

Komisarz wynagrodzenie znawców ustanowić i likwidacye zniżyć może, jeżeli zanadto się okażą.

Likwidacye geometrów względem robót geometrycznych przed ustanowieniem przez Regencyą obwodową rewidowane być mają.

Artykuł 8.

Jeżeli termina przed komisarzem w miejscu przeszło ćwierć mili od zamieszkania sądu odległém się odbywają, natenczas komisarz i pisarz sądowy dyety i koszta podróży według postanowień regulaminu z dnia 28. Czerwca 1825. i rozporządzenia z dn. 10. Czerwca 1848. pobierają.

Jeżeli za termina dyety i koszta podróży się pobierają, natenczas pisarz sądowy za spisane w takowych protokuły żadnych nie dostanie należytości wpisania.

Artykuł 9.

Komisarz przed wyznaczeniem terminu do ustanowienia praw stron (§. 32.) stósowną zaliczkę na pokrycie dyet i kosztów podróży komisarza i pisarza sądowego, wynagrodzeń znawców i geometrów i należytości pisarza sądowego, o ile do postępowania potrzebnemi się okazują, ocenić i złożenie zaliczki przez interesowaną stronę w rozporządzeniu ustanowić może, które przez sekretaryat obrońcy takowéj zakomunikowaném zostanie.

Komisarz aż do tego czasu, w którym rozporządzeniu zadosyć nie uczyniono, wyznaczenie terminu odłożyć może. W biegu postępowania złożenie zaliczki, albo jeżeli takowa jest wyczerpniętą, odnowienie takowéj rozporządzić, a dopóki to się nie stało, postępowanie odłożyć może.

Złożenie zaliczki nastąpi u głównéj kasy Regencyinéj albo, jeżeli takowa w miejscu sądu się nie znajduje, przy kasie poborowéj od Regencyi do tego wyznaczonéj. Kasa uwiadomi komisarza o złożeniu i tylko za asygnacyą ko-

zu benachrichtigen, und nur auf Anweisungen des Kommissars oder des Präsidenten des Landgerichts Zahlungen zu machen und den Rest des Vorschusses zurück zu erstatten.

Die Regierungs-Hauptkassen besorgen das Geschäft kostenfrei, die Steuer-Empfänger gegen Bezug von zwei Prozent der eingezahlten Summe.

Artikel 10.

Die Diäten und Reisekosten des Kommissars und des Gerichtsschreibers werden von dem Präsidenten des Landgerichts, die Gerichtsschreiber-Gebühren, wenn sie zu den Kosten der Betreibung des Verfahrens gehören und nicht unmittelbar zu entnehmen sind, sowie die Entschädigung der Sachverständigen und Feldmesser durch den Kommissar festgestellt, und auf den Kostenvorschuß angewiesen, oder gegen den betreibenden Theil exekutorisch erklärt.

Artikel 11.

Nach Bestätigung des Plans (§§. 51. 52. 53.) kommen die Bestimmungen des Dekrets vom 16. Februar 1807. über die Liquidation der Kosten und der demselben beigefügte Tarif der Taxkosten wie in ordinairen Sachen zur Anwendung.

Die an die Regierung im Vorverfahren eingezahlten Kosten, über welche im gerichtlichen Verfahren Festsetzung getroffen ist (§. 24.), werden in die Rechnungen der Anwälte als baare Auslagen aufgenommen.

Die Liquidation geschieht durch den Kommissar, und der Gerichtsschreiber liefert Exekutorien gegen die Parteien aus.

Wenn es wegen Erheblichkeit der Betreibungskosten, oder der Anzahl der Betheiligten, oder aus anderen Gründen sachgemäß erscheint, so ist in dem Theilungs- und Ablösungsplane die Deckung der Betreibungskosten mit Einschluß der verlegten Kosten des Vorverfahrens durch Verkauf eines entsprechenden Theiles der Grundstücke vorzusehen, so daß der betreibende Theil auf den Ertrag des Verkaufs bis zum Belaufe der Betreibungskosten angewiesen wird. Gegen diese Bestimmung des Plans kann jede Partei Einspruch erheben, und die Abänderung insbesondere dadurch bewirken, daß sie selber die bis dahin

misarza albo prezydenta sądu ziemskiego ma wypłacać i resztę zaliczki na powrót oddać.

Główne kasy Regencyine obrabiają czynność bez kosztów, poborcy podatków za odebraniem dwóch procentów wpłaconéj sumy.

Artykuł 10.

Dyety i koszta podróży komisarza i pisarza sądowego przez prezydenta sądu ziemskiego, należytości pisarza sądowego, jeżeli do kosztów postępowania należą, i bezpośrednio wybrane być nie mogą, jako też wynagrodzenie znawców i geometrów przez komisarza ustanowione i na zaliczkę kosztów przekazane, albo do exekucyi przeciwko stronie interesującéj przekazane zostaną.

Artykuł 11.

Po potwierdzeniu planu (§§. 51. 52. 53.) postanowienia dekretu z dnia 16. Lutego 1807. względem likwidacyi kosztów i dołączona taryfa kosztów taxacyinych, jak w sprawach zwyczajnych zastósowanie znajdują.

Koszta w postępowaniu przygotowawczém do Regencyi wpłacone, które w postępowaniu sądowém są ustanowione (§. 24.) w rachunkach obrońców jako gotowe wydatki przyjęte zostaną.

Likwidacya nastąpi przez komisarza a pisarz sądowy udziela exekutorye przeciwko stronie.

Jeżeli dla ważności kosztów postępowania albo dla liczby interesujących albo z innych powodów stósowném się zdaje, natenczas w planie podziału i abluicyi pokrycie kosztów czynności włącznie kosztów złożonych postępowania przygotowawczego przez sprzedaż odpowiedniéj części gruntów ma być przewidzianém a to w téj mierze, iż interesowana strona na sumę sprzedaży aż do wysokości kosztów postępowania przekazaną zostanie. Przeciwko temuż postanowieniu planu każdéj stronie protestacyą zanieść wolno i zmianę w szczególności przez to uskutecznić, iż sama aż dotąd zło-

verlegten Betreibungskosten bezahlt und einen von dem Kommissar zu arbitrirenden entsprechenden weiteren Kostenvorschuß hinterlegt, wogegen nach Beendigung des Verfahrens die Betreibungskosten in die Exekutorien zu ihren Gunsten aufgenommen werden.

Artikel 12.

Wenn über Streitigkeiten Einzelner Entscheidungen ergehen, so wird mit der Liquidation der Kosten nach den bestehenden Vorschriften verfahren. Für Zeugenverhöre, welche verordnet werden, bleibt es, wie hinsichtlich des Verfahrens, so auch hinsichtlich der Entschädigung der Zeugen, der Gebühren der Anwälte und aller sonstigen Gebühren und Kosten, mit Ausnahme des Stempels und des für den Staat bestimmten Antheils an den Gerichtsschreiberei-Gebühren, welcher nicht erhoben wird, bei den gegenwärtig geltenden Bestimmungen.

Artikel 13.

Die Transskriptionen, sowie die Einschreibungen und Löschungen von Privilegien und Hypotheken, welche auf Grund des Theilungs- oder Ablösungsplans in den Hypothekenbüchern vorgenommen werden, sind stempel- und kostenfrei.

Auf Sukkumbenz-Strafen wird nicht erkannt.

Urkundlich unter Unserer Höchsteigenhändigen Unterschrift und beigedrucktem Königlichen Insiegel.

Gegeben Charlottenburg, den 21. April 1852.

(L. S.) Friedrich Wilhelm.

v. Manteuffel. v. d. Heydt. Simons. v. Raumer. v. Westphalen. v. Bodelschwingh. v. Bonin.

żone koszta zapłaci i dalszą zaliczkę kosztów według zdania komisarza złoży, zaczém po ukończeniu postępowania koszta czynności w exekutoryach na jéj korzyść przyjęte zostaną.

Artykuł 12.

Jeżeli względem sporów osób pojedynczych decyzye zajdą, natenczas z likwidacyą kosztów według istnących przepisów się postępuje. Za słuchanie świadków wskutek rozporządzenia pozostaje się tak względem postępowania, jako też względem wynagrodzenia świadków, należytości obrońców i wszystkich innych należytości i kosztów z wyjątkiem stęplu i dla Rządu wyznaczonéj cząstki przy należytościach piśmiennictwa sądowego, która się nie pobiera, przy teraz istnących postanowieniach.

Artykuł 13.

Transkrypcye jako też zapisania i wymazania przywilejów i hipotek, które na mocy planu podziału i abluicyi w księgach hipotecznych przedsięwzięte zostaną, są wolne od stęplu i kosztów.

Na kary sukumbencyine nie ma się wyrokować.

Na dowód Nasz Najwyższy Własnoręczny podpis i Królewska pieczęć wyciśniona.

Dan Charlottenburg, dn. 21. Kwietnia 1852.

(L. S.) Fryderyk Wilhelm.

Manteuffel. von der Heydt. Simons. Raumer. Westphalen. Bodelschwingh. Bonin.

Redigirt im Büreau des Staats-Ministeriums.

Berlin, gedruckt in der Königlichen Geheimen Ober-Hofbuchdruckerei. (Rudolph Decker.)

Redagowano w Biórze Ministerstwa Stanu.

Berlin, czcionkami Królewskiéj Tajnéj Nadwornéj drukarni. (Rudolf Decker.)